

ל:

עין משפט
גד מצודה

מב א מ"י פ"ח מהל'
עירובין הלכה ב
סוג עשין א:
מב ב מ"י שס טושי"ע
ל"ח ס"י תיב:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

ורחיצן הכי, לא סיד דהא
איכא מתניתא אחריתי
דלית ליה לר' יהודה
ברירה, (הא) [מהא דתנן]
הלוקח יין מבין הכותים

(1) 2000 年 1 月 1 日起

דאי סלקא דעתך תהיית היום קונה עיריבו. וחס תאמר נימא
מזס דמפסיקא לא פקע טעל ומפסיקא לא נתחא תרומה
כדאמר לעיל ואור"י דלא נזיל דודאי י' אמר היום חול ולמחר קדש
מקדש שלא תהא על עיריבו סקדקוש היום אלל הכא רזנא הוא
שחול עליו ס' תרומה מיד אס' הו
יכול ואינו אומר לכשתחשך אלא שחל
לגין מתורת טעול יוס: ואם היו
שניהן ברהו"ת. אטריק לאשמעינן
אפילו אחד נזנב: ונזנב:

לא ס"ד רשענין ליה צ"י יהודה
דלית ליה ברירה רתנ' ב' ו'לס
תחמר אחי ליתא ללדיו ולסהיא
הלוקח מקמי מתניתין דהכא ומתני'
דמי (נניין דף ע"ג.) דהא ה"ל
בזאת הימים דדייקינן מינה כרש
מה הגט (פס דף ס"ה) דלית ליה
לרבי יהודה ברירה ומקמי בריתא
דמריבוב (ב"ק דף פט.) דקאמר רבי
יהודה שחרית אומר בעל הבית כל
מה שילקטו כ"י דנכלל הני אית ליה
לרבי יהודה ברירה ויש לומר דר'נ
מתקן בין חולה דעת האחרים
חולה דעת עמו כמו שמחלק אבי
בריש כל הגט והיה נדונין ודמריבוב
היי חולה דעת האחרים והכא אית
לוי ברירה כלל חולה דעת עמו
לית ליה ברירה ולמי קאמר דליתא
למתניתין דקמי דלית לרבי יהודה
ברירה אפילו בחולה דעת עמו
מקמי דליו ומקמי היהא דהלוקח
והא דפרין אהיהא דליו מאי שנא
לכלן ולכלן דליו ברירה לא לר'נ
פרין ללדייה דמחלק בין חולה דעת
עמו בין חולה דעת האחרים אחי
שפיר אלא למי שאינו מחלק פרין ור'
יוחנן דמשני וברך כל הסב נמי אין
מחלק ולדידיה והא ליכא לר'נ (א) ומה
כל הנהו ודליו קשה דקאמר כינה
(דף ל"ז) גבי ב' שלקחו בהמה וחבית
בזמנא דמקדק דרבי יוחנן לית ליה
לרבי דמחפש מלמיה דליו והא
צ"ב לרבי יוחנן ליכא ללדיו דכש'

י"ל דודאי הוה חזק לטויה ליה אלף יומא ליה לטויה לעולם לא חיפון
 א' נמי נהי דלר' יומאן לימא לדאון דאמר דלר' יהודה אין ברירה מכל
 מקום מוכח שפיר דר' יומאן לית ליה ברירה מדמשני ליה אכל קשה
 דאפילו בחולה בדעת אחרים נמי שמעין לרבי יהודה דלית ליה ברירה
 דמתן שקלים וימימיה לו כהוליא לו (יומא דף נה.) ודאמר ר' יהודה
 לא היו שפירות לקוני חובה ומפני הערעורות ופירשם ההם טעמא
 משום חטאת שמתו בעליה ומשום דלית ליה ברירה כדמוכח בזה"ל
 דאין והשגחא הא לר' יומאן לימא לדאון ולרבי אית ליה ברירה לרבי
 יהודה בחולה בדעת אחרים וי"ל דהא דאית ליה ברירה לרבי יהודה
 בחולה בדעת אחרים ה"מ כשמתה בלל בלא תנאי א"ש מושיל:
 דתולה הדיקוח אין בבין הבורים. דתנאי גרסינן דאשמו דבמאי
 פ"א (משנה ד) ליכא אלף מלמיה דר"מ לחוד ואע"ג דר' מאיר
 גזר על יין כדאמר פ"ק דחולין (דף ק.) ואלא שנית קודם גזירה ואף
 על גב דרבי יוסי ור"ש כסירה לרו כותים גזרי אריות אלא כדאמר
 במעלות פירק' ר' ישמעאל (דף סו.) דרומין משל נכריש על כל כותים
 מ"מ כיון דפרשי מע"א הם עפי משאר אומות ומתחזקים בתורה
 שנכתב ולא היו עובדין אליהם כמו שעשו בנית ראשון לא גזרו על
 יין ואע"ג שגזרו על פתן כמו לרבי מאיר קודם גזירה שהיה פתן
 אסור ויין מותר אי נמי הכא איירי כשתייגר ישראל יינו של כותי:
 שני

[illegible]

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

דאי אמרם תחילת היום. של שנת קונה עירוב דהיינו סוף דין השמשות קונה עירוב אחאי לא אמר כלום: **מתני'** מחנה אדם על עירובו. מנה אדם שני עירובין אחד לסוף אלפים למורה ביתו ואחד לסוף אלפים אמה למערב ביתו: **ואומר אם בלא נכרים מן**

המורס. וזריך אני לנכוח מפניהם יקנה לי עירובי שבמערב ויהיו לי מערבר בימי ד' אלפים אמה אש"ג דלא אמו עד למחר אמרין לו עירובי בריה דגין שמשותף קנה לו עירובי דאדך בשא"מ: **הריני כבני עירי.** אלפים מעירי לכל רוח ואין צריך להשתכר כאן ולהפסיד כאן: **בא חכם למורת.** חוק לתחום עירי ורובא לא לגמור מורה מפיו ועשיו איני יודע לנאחז לאיזיד ולמחר אשמע מבני אדם הבאים משם לכאן על ידי

עירוב: רבי יהודה אומר, אם חלה לבא ולבאן ואחד מהן רבו יקר אלל ואלא אלל חסד דקין ין בגויהו דכשתה קניית עירוב דעמיא למקמי ליה ההוא עירוב דלגד רבו ומיחו יאיהו הוא דלא ידע לאהא מן האדדין ביח והסתא דידע להסת לחיל: **גמ'** **תני איפסא**, אימינא מתניתא בידיה דתני איפסא בורח מן החסד ומתנהא אל חא חסד למוחא עירובו למעבר כו' ולגבי נכרים תני דלהאבא דל לחמו נכרי לחמי עירוביה: **ספרגבא**

בחבריה טפי מרביה
 יין מרתני אוי ירתני
 אדם מתנה על שני
 (כן) בא חכם למורה
 חכם למערב עירובו
 ון לא מאי שנא לכאן
 המורה למערב נמי
 וחותן וכבר בא חכם
 מממתניתין לא סלקא
 ה' רבי יהודה דלית
 קח יין מבין הכותים
 אומר

מקרי שעת למורה עירובי אדמוסיב פירקי למערב זא מקרי שמע
למערב עירובי אדמוסיב פירקי למורה זא לנאן ולנאן מרווייה מוסיב
פירקי זא שניהן שרן למקום שארעה אלך. כך שמעתי: ורבנן. דפליגי
אדר' יהודה דאפילו תאם מן רבו ילך לאחא שירעה: דומיני דעניא
לז' לאניס בחברה עפי מרביה. ויל' ברירה אף בלא: דאני' למעני'.
דקתני לר' יהודה היו שניהן רבושו למקום שירעה ילך אלמא אית' ליה
לר' יהודה ברירה דהא עירוב מתחמול קנס ואיבו השתא הוא דקא
בביר' ליה ואמרין הובר הדבר מתחמול נמי דעמיה לאיי' הוא: לוי
למסעיניס. אינה עסק דמתי או האילי ואשכחן מותר' זא שני או ללא
למקום שארעה אלך דאין ברירה אלז עזא שני דברסי. יומר' זא לנאן ולנאן
יכול להסתות ויומר' זא חכם למורה כ': מאי שני לנאן ולנאן. תמלה
עמנו למר' זאם שארעה דא שרי רבי יהודה: דאין ברירה.
זא בריר' למר' אמרין שמא תחמול כי קנס עירוב לזו דעמיה אלך
הוא אלז אאידך: מורה ומערב נמי. בשלא זא אלז אחד וקא סלקא
דעתך השתא דינן השפשות עדין זאם זא חכם למורה שעדין אלפיס
דחוק מן המור' דש' אלפיס פחות שמי אמות ומאשפיהה אלפיס
ובגמס תלך ארבעה אלפיס על עיר שיהו עירובי ותלה דעת
ההכס ואמר' אס יצוא למורה עירובי למורה ואס לא יבא לא לנאן ולא
לנאן הריני כני עירי ולא יא עירוב ולמחר שעה שזא למורה מן
דילמא לא היה דעמנו לזו אלא עקב עירובי שזא ור' יהודה קאמר
ז': אר' יוחנן וכבר לא גסי. ומתניין' זא שני עסקינן דהא חכם כבר
ולמחר כשנשמע לו חכם מילתא בעלמא הוא ויאגלא מילתא דההוא
אמר' לזא חכם יקנה לי העירוב וההכס כבר זא קורס קניין
היא: אלא סלקא דעסק. לאפוקי לההיא דאיו: הנוקם יין מין
זא למר' מרומה אויל לזא כלים לפסח' לזכור מרומה ומערב:

[illegible]

1997-1998

מסורת הש"ס

(ב) [לקמן לח: א.] (ג) נגר
ירושלמי ומשנה שכתביות
מחלו ומחלן. (ד) ופי' חוס'
לקמן סב. ד"ה א"ן. (ד) בינה
(ה) חלני: ד. ויחמט ו. חלני
(ו) חלני: עא. חילני קלה:
כ"ב כו: (ז) חלני לחמט פי'
חוס'. (ח) ב"ק סט: מוסתחא
דחמט פי' חמט קוסה סב.
דחמט פי' חמט קוסה סב.
יד. גיטין סב. חמ. (ט) ודנ'
דחמט. (י) ב"מ: חמט. חמט:
(י) ודנ'ל מוסתחא. (י) חל'
דחמט.

הנהגות ד"ר

(א) תוֹם ד"ה לא פ"ד
וכי' ודאי לימיה לדלוי
ולזהניא דהלוקה מקמי
כ"ל

גליון הש"ס

גם' הוא במרי דברתא. עי'
לקמן דף פכ ע"א תוד"ה
ליו מערציו:

מוסף רש"י

ההודו: אסיה חכם מן
לנות מתקדם חזר לעשות
קנה לחם ולדור,
מקורב למורה. עירוב
של מורה יקנה לי שביחה
לחמורה ואחיה כשנש
מקורב עירוב יוש לי עירוב
ובחלה אלוש, ולי עירוב
לי שנה חכם לחמורה יקנה
עירובי שנחמרה, אסיה
לכלאן. ולי יקנה. אסיה יחלו
שחמרה ולי לחמורה ולי
מקורב. למוקם שאחיה
לחמורה יקנה שנה שחמרה
חכם לחמרה, ולי שנה
שחמרה של מחל יקנה לי
עירובי חכם. דל קניח
לי השמחטה חכם. עירוב
עירובי (ד) יחכם עירוב
דיון השמחטה קנה לחמורה
לי לשמחטה, ולי אסיה מן
חלל על ידי כריכה, דל

[illegible]

דקדק'ר בין השמשות עדין
תסס לא כל וזהו כללסון
יכול לטו משתחשך למחרת
ולתערב וכל לו לאחד תסס
(יחא ו): לא דקדק'ר זמין
דחסס לא כל עד לאחר בין
השמשות כגון שחשס לו
בחוץ תחמס שאלתו

במחן התחום שכלום
מקום בית המדרש או מחן
דקנה יהיה עירוב למפרע
בין השמשות לא יהיה דעתו
בשטלה זה עירובו דעת
תחת, כשכנר כל קודם בין
בשטלה חורין שטלה, הלוקח
הגירי אמת משיב לוי ולכן
משידי אחרונה נדקתני שני